

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Humilitas non modo, verùm cæteræ quoque virtutes quonam facili pacto obtineri possint: obtrectationes, vituperia, laudesq[ue] aliorum vti humilis reuera nil curabit. Cap. XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

propter errorē non irascaris: Parimodo, nec iam irascere, si quis de te male sentiat, perperam ve loquutus fuerit, sed tace. Haud existimes tibi fieri iniuriam, si quis de te male loquatur, aut perperam sentiat: grauiora deterioraque (dic) ego merui. Nisi enim alios finas de te (vt volunt) sentire nunquā Christi eris imitator, nunquā obtinebis humilitatem. Contēptibilia vbiq; decet te audire. Neque ipsu te opponas, neq; te, nisi grauius tua laederetur fama, excuses. Nihilominus tamē obserua, ne alijs mala de te dicendi, delinquendi ve occasio ē praebes. Tacendo, portando, te ipsumq; humiliando ac patiēdo, quā reluctando disputando, aut excusando plus alios aedificabis. Esto humilis, & causam tuā Christo committe. Sentiat & loquantur de te quod volunt homines. Tuum erit nō propterea turbari, nec respondere. Christus nonne permisit, vt quicquid vellent de se cogitare, loquerenturque homines? Non tamen) cum id absque vitio potuisset eos arguit. Quanto magis tu contradicere tibi obloquentibus, neque potes, neque debes: vtpote qui aliorum corda scrutari haud potes, quippe qui te ipsum non agnoscis. Nemo molestiam onusve sentit pressus, nisi quod nolit sentiat. Adhibe ergo animum, & ad volendum te coge, & molestia deficiet.

Humilitas non modo, verum ceterae quoque virtutes quoniam familiari pacto obtineri possunt: obrectationes, vituperia, laudesque aliorum vti humilis reuera nil curabit.

CA P V T XXXVII.

Non venitur de vno extremo ad medium, siue ad rectum, nisi conatus fiat, & labor vsque ad aliud oppositum extremum. Exemplum habes in erectione, vel refectione crux virga, quae si fieri debeat recta, non ille trahi sufficit ad medium, sed vltra medium etiam trahatur necesse est propter naturae repugnantiam. Simile est de vitio. Si transire volueris ad virtutem, oportet vt conatus se extendat (si licet) etiam vltra medium, in quo est virtus, quia nihilominus vix aliquando venies ad medium, vt si habere humilitatem velis, non solum sufficit, vt non queras, aut etiam fugias superbiam, vanam gloriam, & earundem occasiones, sed vt te etiam extendas ad vltiora oportet, vt scilicet desideres, velis & gaudeas te confundi, increpati, ignorari, ignarus reputari, aliasque tibi tribui imperfectionum aut defectuum vilitates qui non sunt scandalosi. Oportet inquam, vt vbi que studeas & quando venerit occasio, etiam gaudeas te ipsum abnegare, proprium sensum & voluntatem relinquere, alterius sequi, nihil in te despicabile dissimulare, in crepationem & confusionem non subterfugere, sed desiderare, humilationem semper appetere, defectus non excusare, & quicquid in te reprehensibile est, maxime si palam est, vel non scandalosum, neque celare, neque palliare. Obserua tamen, quod nihil horum, hoc est, neque increpationes neque opprobria seu confusiones tibi debes procurare, sed in desiderio habere, & dum euenerint, desideranter expectare, patienterque suscipere, salua tamen sem-

Virtutes quomodo acquirantur.

Humilitas quomodo obtineatur.

Quomodo
erga oblo-
quentes no-
bis habere
nos debe-
mus.

Displicentia
sui vicini-
que habenda
quæ.

Lachrymæ
amoris hu-
mili corde
effundenda
quæ sint.

per (vt dixi) conscientia propria, & aliorum: vt propter illa non des tibi inter-
ve occasionem peccati. Quapropter defectus tuos occultos, qui occulti sunt, & a-
lia secreta tua nulli vnquam propterea debes reuelare, nisi quando oportet, se-
licet priori, confessori & magistro vel directori tuo. Si quis aduersum te lo-
quitur, vel tibi detrahit, aut quid scandalosum tibi imputat, si verum est quod
dicit, patienter fereto, ipsum plura, prostratus ante eum, & emendationem pro-
mitte. Si falsum est quod dicitur, maximè si fuerit lethale peccatum, crimen,
aut scandalosum quid, eum qui tibi obloquitur, benignus instrue (ne illi occa-
sionem detrahendi & peccandi tribuas) veritatemque illi ostende. Si autem per-
sisterit, tu satis fecisti, tace & fereto patienter. Cæne ne in ali quid illi in voce, co-
de vel opere retribuas aut faueas: sed obsequia nihilo minus humanitatis, boni
verba, & benignitatem illi exhibe, & ex charitate pro eodè ad Dominum ora. Nul-
lo etiam modo eum iudices, sed Deo committe: neque alios de ipso malè loqui
quantum in te fuerit scias, nec illi detrahentes audias. Hæc tibi sit ex animo
humilitas, vt ex toto corde tuo tibi ipsi displiceas, & nihil in te penitus laudabi-
le credas, te ipsum tanquam grauissimum inimicum Dei, & propriæ salutis, oras,
& nullam tibi consolationem, etiam vbi necessitatibus tuis seruire cogeris tantum
malens (si liceret) te ipsum affligere, quam consolari. Itaque in omni consilio
one, vexatione, contumelia & flagello, gaudeas. & illis qui huiusmodi humilia-
tiones tibi inferunt, gratiam in corde habeas, propterea, quod hostem tuum,
hoc est, vilissimam te creaturam, Deoque ingratiissimam & inobedienssi-
mam, pro te ipsi vleiscuntur, impelluntque, vt te in conspectu Dei cum summa
erubescencia, tanquam nihilum omnino deprimas, de tua vilitate, peccatorum-
que tuorum enormitate ac turpitudine vehementius in oculis Dei erubescas,
diuinæ bonitatis offensam indefinenter lugeas, & cordialiter pro hac, plus quàm
pro omnibus corporalibus incommodis quæ tibi euenire possint in tempore,
vel æternitate doleas, hoc est, magis desideas gratiam Dei amissam, innumerabiliter
infinitiesque neglectam, contemptam, offensam, & tui separationem à Deo
commeritam, quam pro quacunque æternitatis poena sensibili. Rursum non
pauciores charitatis & amoris lachrymas humillimo corde effundas, quod
Deum tuum qui ad eodè misericorditer te sustinuit, charitate tanta redemit,
tanta pietate vocauit, tanta benignitate à peccatis liberauit, tanta benevo-
lencia te suscepit, tanta diligentia custodiuit, enutrit, pavit, infinita vsque
in præsens tibi impendit, & se totum si illi fidelis fueris tibi possidendum
promittit (cum tamen de tua fidelitate nihil sibi accrescat, nihilque inde ha-
beat, gratis & ex charitate sua immensa omnia faciens) contemnis quotidie,
quam fletes ex seruilis timore in tartarum igneam conijciendus. Plora, inquam,
quod illum spernis, cui si modico tempore obediens & seruieris, ille rursum
tempore sempiterno sine fine tuis desiderijs omnibus satisfaciet, & amplius
quam desiderare possis tribuet: & quamuis vt dixi, ne vnã quidem micam
panis ab eo merueris nec pro minimo fueris beneficio eidem gratus, nihilo mi-
nus tamen talia tantaque tibi facit. Itaque maximè humiliare & deprimere te
debet propria malicia, ingraticudo, vilitas simul ac Dei bonitas. Item, ita humi-
lis esse debes, vt omnia mala quæ mundo eueniunt, propter te euenire credas, &
doleas. Omnino enim haud congruit vt maiorem, vel tam magnum æsumus pec-
torem in mundo, qui cuiusmodi tu, deliquerit grauitè. Postremo, quan-
tumcum-

tuncunque alios etiam inexcusabiliter excedere videris, adhuc tamen omnia peccata aliena parua & incomparabilia tibi sunt aestimanda in comparatione tuorum peccatorum, tuorumque ingratiitudinis. Proinde in omnibus quae facis, cum maximo timore reuerentiali & verecundia te in oculis Dei semper habeas. Quid tibi prodest, si magna de te sentiant homines? Quid iterum nocet, si te vilem credant? Vtrumque instabile, caducumque est, quod coram Deo neque accusat neque excusat. Non igitur ad praesens respicias tempus, nec ad hominum qui nunc viuunt iudicia. Scis quam saepe numero in te erauerint te laudantes, vbi profus nulla habebas, vnde laus tibi accederet, ratione. Quandoquocumque igitur laudaris ab alijs, aut aestimaris, nihil horum tibi arroges, nihil tibi vindices, nihil ad te sumas. Pari modo, si (vbi mali conscius tibi non es) vituperaris, non trahas ad cor, nec propterea turberis, sed cogita, & ut rem certissimam tene, alios te latentes in te esse defectus, quam obrem vituperationem hanc, & humiliationem tibi euenire sinunt Deus. Porro, si reus fueris, & vituperatione dignus (quando enim indignus es) suscipe humiliter, & geme, non propterea quod vituperaris, sed quod Deum offenderis. O despiciant te homines, despiciant. Contemptus ille via ad salutem, virtutum custodia, & gratiae perseverantia est. Nihil in via proficies humilitatis, quam diu anxiaris, metuis, sollicitus es, quid de te cogitent homines. Si malum est quod facis coram Deo, quare non dimittis, etiam hominibus renitentibus? bonum est, quid vereris homines? Abijce igitur fantasias, curas & inuestigationes has, an placeas, & quid placeat hominibus, & ne displiceas. Inuestiga quid placeat Deo, & illud, quomodo in eius honorem ac beneplacitum perficias, expende: deinde non propter charitatem proximi stude ab ijs quae proximo sunt molesta abstinere.

Abnegatio voluntatis propriae, vt in omnibus tutò eligenda: quomodo ea exercenda. Iudicium item proprii intellectus, vt Prae-latorum iudicio subternendum.

CAPVT XXXVIII.

In omni re licita loquere tuam sic abnegato voluntatem, vt semper (vbi alius contradixerit) alienam magis, quam tuam facias voluntatem. Nam & si id quod tua suadet voluntas videatur perfectius, atque virtuti vicinius, quam id quod alius suadet, tamen quia tua est voluntate electum, ipsa proprietat facit, vt iam ea re quae ab alio praecipitur vilis sit. Ex propria namque electione opus factum habet quidem fructum suum, quantumscumque is est. At vero quod propter alienam voluntatem subis, fructum quae suum habet, nec fortasse minorem quam id quod ex propria factum fuisset voluntate. Habet praeterea abnegationem tui, cuius fructus, si verè hæc propter Christum fuerit abnegatio, hoc est, si propter pacem & charitatem obseruandam cum proximo te abnegaueris, non est modicus. Vnde constat: nunquam re posse spiritualis profectus damna pati, sed lucrari etiam maxima, si relicta propria voluntate per abnegationis studium alienam, in rebus tamen licitis, & propter Christum sequutus fueris.

Itaque

Peccatorem
totius mundi
maximū
vt se quisque
aestimare de-
beat.
Laudes & vi-
tuperia ho-
minum quo-
modo tole-
randa.

Humilitatis
profectum
quid impe-
diat.

Voluntas a-
liorum quo-
modo prefe-
renda sit vo-
luntati pro-
priae.